

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

Poznań, dnia 17 października 2019 r.

RPZ.430.1.2019.PG

DECYZJA nr RPZ 11/2019

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j.: Dz. U. z 2019 r., poz. 369 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, wszczętego z urzędu przeciwko Maciejowi Marciniakowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą EMPERIA w Gnieźnie

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

I. na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się na Macieja Marciniaka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą EMPERIA w Gnieźnie karę pieniężną w wysokości 20.000 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych), stanowiącą równowartość 4.651,16 euro (słownie: cztery tysiące sześćset pięćdziesiąt jeden euro 16/100), za udzielenie nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji, żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym wszczętym w celu wstępnego ustalenia, czy działania Radostawa Radnieckiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą DAMAGES w Stęszewie, DAMAGES sp. z o.o. z siedzibą w Stęszewie, DAMAGES sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Stęszewie oraz podmiotów z nimi powiązanych, dotyczące sprzedaży towarów poza lokalem przedsiębiorstwa, mogą stanowić praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (sygn. akt RPZ.403.12.2018.PG);**

II. na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 83 tej ustawy w zw. z art. 263 § 1 i 2 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz.U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.) postanawia się obciążyć **Macieja Marciniaka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą EMPERIA w Gnieźnie kosztami postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej w kwocie 25,90 zł (słownie: dwadzieścia pięć złotych 90/100) oraz zobowiązać do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 20 listopada 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające w celu wstępnego ustalenia, czy działania Radostawa Radnieckiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą DAMAGES w Sęszewie, DAMAGES sp. z o.o. z siedzibą w Sęszewie, DAMAGES sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Sęszewie oraz podmiotów z nimi powiązanych, dotyczące sprzedaży towarów poza lokalem przedsiębiorstwa, mogą stanowić praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 369 - dalej: u.o.k.k.).

W związku z udzieleniem nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji żądanych w ww. postępowaniu na podstawie art. 50 ust. 1 u.o.k.k., postanowieniem z dnia 01 sierpnia 2019 r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Macieja Marciniaka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą EMPERIA w Gnieźnie (dalej: Przedsiębiorca) kary pieniężnej. Przedsiębiorca o wszczęciu tego postępowania administracyjnego został zawiadomiony pismem z dnia 01 sierpnia 2019 r. W odpowiedzi, w piśmie z dnia 09 sierpnia 2019 r. podniósł, że w 2018 r. odniósł stratę z uwagi na znaczne koszty prowadzonej działalności gospodarczej, w tym związane ze zmianą jej profilu. Wskazał, że znaczna część osiągniętego w 2018 r. przychodu wygenerowana została ze **[usunięto]**

Przedsiębiorca podniósł także, że działalność, z którą związane jest postępowanie była w 2018 r. sukcesywnie ograniczana i nie stanowiła istotnej części osiągniętego przez niego przychodu. Z tego względu Przedsiębiorca miał się w tą działalność nie angażować osobiście. Mając to na względzie wskazał, że przy udzielaniu odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu doszło do omyłki i przekazana została ulotka inna niż faktycznie stosowana przez kontrolowany podmiot. Podobnie, omyłkowo przekazano błędne informacje o ustalaniu wzoru ulotki. Przedsiębiorca podkreślił, że działanie to miało tylko i wyłącznie charakter pomyłki wynikającej z tego, że współpracował z więcej niż jednym podmiotem o profilu takim jak przedsiębiorca kontrolowany. Jednocześnie większość tych podmiotów miała używać wzoru ulotki przesłanego przez Przedsiębiorcę do Urzędu (przez omyłkę miały zostać przesłane informacje dotyczące innego podmiotu).

Przedsiębiorca wyjaśniając okoliczności przekazania Prezesowi Urzędu dokumentów oraz informacji zarzucił, że nie miał na żadnym etapie postępowania możliwości skorygowania błędu, a o jego istnieniu dowiedział się dopiero wraz ze wszczęciem niniejszego postępowania administracyjnego. O gotowości weryfikacji udostępnionych materiałów oraz o woli rzetelnego i niezwłocznego realizowania wezwań Urzędu świadczyć ma przy tym fakt, że pozostałe przekazane przez Przedsiębiorcę dane i materiały były prawdziwe.

Przedsiębiorca wskazał również, że nie miał i nie mógł mieć żadnego interesu prawnego ani faktycznego w dostarczeniu do Urzędu błędnej informacji. Podniósł także, że popełniona przez niego omyłka nie wypłynęła w jego ocenie na wynik postępowania, a pozostałe dostarczone przez niego informacje umożliwiły rozpoznanie sprawy.

Mając powyższe na względzie Przedsiębiorca podkreślił, że w sprawie brak jest przesłanek przemawiających za nałożeniem na niego kary pieniężnej.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Maciej Marciniak prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą EMPERIA w Gnieźnie w oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Przedmiotem jego działalności jest m.in. działalność agencji reklamowych oraz działalność centrów telefonicznych - call center (dowód: wydruk z CEIDG Przedsiębiorcy, k. 4 akt adm.).

W związku z informacjami uzyskanymi w trakcie kontroli spółki DAMAGES sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Stęszewie, pismem z dnia 13 maja 2019 r. Prezes Urzędu wezwał Przedsiębiorcę do:

- 1) przestania umów zawartych z DAMAGES sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Stęszewie (aktualnie Medispol sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Stęszewie - dalej: Medispol) na świadczenie usług telemarketingowych, wraz ze wskazaniem dat obowiązywania poszczególnych umów,
- 2) przestania wszystkich stosowanych w 2018 r. i 2019 r. scenariuszy/skryptów rozmów telefonicznych podejmowanych w celu zaproszenia konsumentów na organizowane przez spółkę Medispol pokazy,
- 3) wskazania, kto przygotowuje/przygotowywał stosowane przez Przedsiębiorcę scenariusze rozmów wykonywanych w ramach usług świadczonych na rzecz spółki Medispol oraz kto przeprowadza/przeprowadzał szkolenia telemarketerów w tym przedmiocie,
- 4) przestania wszelkich materiałów szkoleniowych przeznaczonych dla telemarketerów dotyczących usług świadczonych przez Przedsiębiorcę na rzecz spółki Medispol,
- 5) przestania losowo wybranych nagrań rozmów telefonicznych stanowiących zaproszenia na organizowane przez spółkę Medispol pokazy przeprowadzone w 2018 r. i 2019 r.,
- 6) wskazania, w jaki sposób Przedsiębiorca pozyskiwał i pozyskuje dane kontaktowe konsumentów, do których kierował i kieruje zaproszenia na spotkania organizowane przez spółkę Medispol,
- 7) wskazania, czy i w jaki sposób Przedsiębiorca pozyskiwał i pozyskuje zgody konsumentów na kierowanie do nich zaproszeń na spotkania organizowane przez spółkę Medispol,
- 8) przestania dowodów potwierdzających uzyskanie zgody konsumentów na kierowanie do nich telefonicznie zaproszeń na zorganizowane przez spółkę Medispol w lutym 2019 r. pokazy handlowe (np. dokumentów, nagrań rozmów itp.),

w terminie 14 dni od otrzymania tego wezwania (dowód: wezwanie z dnia 13 maja 2019 r., k. 115 akt adm.).

W odpowiedzi Przedsiębiorca wyjaśnił, że ze spółką Medispol współpracuje od 02 stycznia 2018 r. na podstawie umowy ustnej. Umowa pisemna w zakresie świadczenia usług marketingowych na jej rzecz została zawarta dopiero 01 czerwca 2018 r., przy czym umowa ta na dzień udzielenia odpowiedzi miała już nie obowiązywać. Przedsiębiorca oświadczył, że nie dysponuje skryptami ani materiałami szkoleniowymi dotyczącymi umawiania spotkań dla spółki Medispol. Wskazał również, że nie dysponuje nagraniami rozmów telefonicznych stanowiących zaproszenia na organizowane przez spółkę Medispol spotkania. Wyjaśnił, że w związku ze zmianą przepisów o ochronie danych osobowych z dniem 28 maja 2018 r. zaprzestał telefonicznego zapraszania konsumentów na spotkania i zastąpił tę formę zaproszeń ulotkami informacyjnymi kolportowanymi przez pracowników Przedsiębiorcy oraz infolinią rozmów przychodzących. Przedsiębiorca oświadczył również,

że kolportowana na zlecenie spółki Medispol ulotka zawierała datę, miejsce i godzinę spotkania oraz numer infolinii, która pozwalała potwierdzić informację odnośnie tematyki i terminu spotkania (dowód: pismo Przedsiębiorcy z dnia 28 maja 2019 r., k. 116 akt adm.).

Kolejnym pismem z dnia 04 czerwca 2019 r. Przedsiębiorca został wezwany przez Prezesa Urzędu do:

- 1) przesłania wzorów wszystkich ulotek informacyjnych stosowanych przez Przedsiębiorcę w 2018 i 2019 r. w celu zapraszania konsumentów na pokazy organizowane przez spółkę Medispol, wraz ze szczegółową informacją o okresie korzystania z poszczególnych wzorów ulotek,
- 2) wskazania, czy Przedsiębiorca uzgadniał treść stosowanych ulotek ze zleceniodawcą - spółką Medispol oraz czy ich treść była przez zleceniodawcę akceptowana; w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, Przedsiębiorca został wezwany do przesłania dowodów na potwierdzenie akceptacji treści stosowanych ulotek przez zleceniodawcę (np. wydruków z poczty elektronicznej, oświadczeń zleceniodawcy złożonych w innej formie itp.),
- 3) wskazania, co należy rozumieć przez oświadczenie Przedsiębiorcy, że „aktualnie umowa [ze spółką Medispol z dnia 01 czerwca 2018 r.] nie obowiązuje”;

w terminie 7 dni od otrzymania tego wezwania (dowód: wezwanie z dnia 04 czerwca 2019 r., k. 119 akt adm.).

W odpowiedzi, pismem z dnia 13 czerwca 2019 r. Przedsiębiorca przesłał następujący wzór ulotki informacyjnej, która zgodnie z jego oświadczeniem miała być używana do organizowania spotkań spółki Medispol:

*NIE TRĄĆ CZASU - PRZYJDŹ - NIE CZEKAJ
ZAPRASZAMY NA SPOTKANIE*

*Miejsce : xxxxxxxxxxxx
Termin : xxxxxxxxxxxx
Godzina do wyboru : xxxxxxxxxxxx*

Liczba miejsc ograniczona

*Dzwoniąc pod numer telefonu xxxxxxxxxxxx od poniedziałku do piątku
w godzinach 8-16, zapiszesz się i uzyskasz wszystkie informacje*

*Załączony voucher weź ze sobą na spotkanie, jego ważność
uwarunkowana jest pieczętką organizatora*

Z-A-P-R-A-S-Z-A-M-Y

*Zgodność z oryginałem
Maay Alkowiak*

(dowód: pismo Przedsiębiorcy z dnia 13 czerwca 2019 r., k. 120 akt adm.; wzór ulotki, k. 121 akt adm.)

Przedsiębiorca do pisma załączył również wzór rzekomo stosowanego vouchera:

**Kompleks Wypoczynkowy
POD MODRZEWIAMI**

ZAKOPANE

BON W CZASOWY

tel.(18)20118 58, kom. 692 772 281

www.pod-modrzewiami.pl

serdecznie zapraszamy

data wystawienia imię oraz nazwisko osoby realizującej bon.

pieczęćka firmy, która przekazuje bon

Zasady wykorzystania bonu wczasowego
Bon nie jest środkiem płatniczym, nie może zostać wymieniony na gotówkę. Bon uprawnia do min. 2 a max.7 noclegów dla 2 osób , pod warunkiem częściowej odpłatności (wykupienia wyżywienia HB) wg. inf. zamieszczonej na stronie internetowej. Posiadacz bonu jest zobowiązany zgłosić chęć pobytu telefonicznie w recepcji na ok. miesiąc przed planowanym przyjazdem. Osoba realizująca jest zobowiązana do przestrzegania regulaminu obiektu.

(dowód: wzór vouchera, k. 122 akt adm.)

Jednocześnie, w piśmie tym Przedsiębiorca oświadczył, że treść ulotek była uzgadniana ze zleceniodawcą wyłącznie telefonicznie oraz że umowa ze spółką Medispol została rozwiązana w dniu 04 lutego 2019 r. (dowód: pismo Przedsiębiorcy z dnia 13 czerwca 2019 r., k. 120 akt adm.).

Niezależnie od powyższego, w toku przeprowadzonej w spółce Medispol kontroli Prezes Urzędu ustalił, że ulotki kolportowane przez Przedsiębiorcę na zamówienie spółki Medispol miały następującą treść:

SKANOWANIE ORGANIZMU

DLA OSÓB PO 45 ROKU ŻYCIA

BIOREZONANS ORAZ ANALIZA SĄ BEZPŁATNE I W PEŁNI BEZPIECZNE

Skanowanie jest pod kątem:

Układu krążenia, układu trawiennego, układu moczowo-płciowego, układu endokrynnego oraz immunologicznego .

Sprawdzimy stan stawów oraz kręgosłupa

Nr 14

Miejsce wykonywania badań : SALA OSP, 34-484 ZUBRZYCA GÓRNA 488

Termin badania: 13-01-2019 NIEDZIELA GODZ. 18;00

Liczba miejsc ograniczona

Obowiązuje rejestracja, wyłącznie telefoniczna pod numerem telefonu 530107709 od poniedziałku do piątku w godzinach 8-16

W trakcie będzie przedstawiona oferta Centrum

(dowód: egzemplarz ulotki, k. 9 akt adm.)

W trakcie tej kontroli Prezes Urzędu ustalił jednocześnie, że treść ulotek była uzgadniana pomiędzy przedsiębiorcami również w drodze wymiany korespondencji elektronicznej. W tym kontekście zwrócić należy uwagę na przekazany przez spółkę Medispol wydruk maila z dnia 09 listopada 2018 r. wysłany z adresu biuro.emperia@gmail.com na adres biuro@damages.pl zatytułowany „ulotka do weryfikacji”, w którego załączeniu zawarty został wzór ulotki o następującej treści:

SKANOWANIE UKŁADU KRĄŻENIA

DLA OSÓB PO 45 ROKU ŻYCIA

BIOREZONANS JEST BEZPŁATNE ORAZ W PEŁNI BEZPIECZNE

Skanowanie wykonywane jest pod kątem :

- Układu krążenia-ciśnienie,elastyczność naczyń krwionośnych
- Funkcji przewodu pokarmowego,wątroby
- Chorób reumatycznych, kości i stopnia osteoporozy
- Alergenów,toksyn i metali ciężkich

Miejsce wykonywania badań:

Termin badania:

Liczba miejsc ograniczona -Obowiązkowa rejestracja,wylącznie telefoniczna w godzinach 8-16

Rezerwacja:..... w trakcie badania będzie przedstawiona oferta Centrum.....

(dowód: wydruk maila wraz z wzorem ulotki, k. 10-11 akt adm.)

Zaznaczyć należy, że w skierowanych do Przedsiębiorcy wezwaniach Prezes Urzędu zawarł pouczenie, że w przypadku nieudzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.k. może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro (dowód: wezwanie z dnia 13 maja 2019 r., k. 115 akt adm.; wezwanie z dnia 04 czerwca 2019 r., k. 119 akt adm.).

W 2018 r. Przedsiębiorca uzyskał przychód z prowadzonej działalności gospodarczej w kwocie **[usunięto]** (dowód: PIT/B Przedsiębiorcy za 2018 r., k. 140-141 akt adm.).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

I.

Zgodnie z art. 50 ust. 1 u.o.k.k., przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Ustęp 2 art. 50 ustawy stanowi, że żądanie takie powinno zawierać: 1) wskazanie zakresu informacji; 2) wskazanie celu żądania; 3) wskazanie terminu udzielenia informacji; 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z ww. żądaniem jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu. Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji na potrzeby prowadzonego przez niego

postępowania (por. E. Modzelewska- Wąchal. *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Warszawa 2002r., str. 339- 340; wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1992r. sygn. akt XVII Amr 24/92*).

Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa Urzędu w trybie art. 50 ust. 1 jest wiążące dla adresata (przedsiębiorcy). Ustalenie, czy określona informacja lub dokument są konieczne do realizacji zadań Prezesa Urzędu należy przy tym do tego organu. Oznacza to, że przedsiębiorca nie może odmówić udzielenia żądanej informacji nawet gdy uważa, iż nie jest ona konieczna dla Prezesa Urzędu (por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016r. sygn. akt VI ACa 630/15 oraz orzecznictwo i stanowiska tam powołane). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/2004 stwierdził, że obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 45 ust. 2 (obecnie w art. 50 ust. 2) u.o.k.k..

Należy jednocześnie zauważyć, że z uprawnienia do żądania od przedsiębiorcy informacji Prezes Urzędu może skorzystać zarówno w toku postępowania antymonopolowego, postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak i postępowania wyjaśniającego. Obowiązek, o którym mowa w art. 50 ustawy, dotyczy przy tym nie tylko przedsiębiorców będących stroną postępowania. Działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy Prezes Urzędu może zobligować do udzielania mu informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy (por. np. powołany powyżej wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016r. sygn. akt VI ACa 630/15). Taka sytuacja zaistniała w niniejszym przypadku. Jak zaznaczono powyżej, Prezes Urzędu żądał udzielenia od Przedsiębiorcy informacji w postępowaniu wyjaśniającym dotyczącym działań Radostawa Radnieckiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą DAMAGES w Sęszewie, DAMAGES sp. z o.o. z siedzibą w Sęszewie, DAMAGES sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Sęszewie oraz podmiotów z nimi powiązanych.

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Maciej Marciniak jest osobą fizyczną wpisaną do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, prowadzącą we własnym imieniu działalność gospodarczą. Posiadając status przedsiębiorcy w świetle ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, Maciej Marciniak jest tym samym przedsiębiorcą w rozumieniu u.o.k.k. Spoczywa zatem na nim obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy.

W trakcie wskazanego wyżej postępowania wyjaśniającego Prezes Urzędu dwukrotnie wezwał Przedsiębiorcę do udzielenia informacji i przedłożenia dokumentów, wskazując jako podstawę prawną żądań przepis art. 50 ust. 1 u.o.k.k.. Obydwa wezwania odpowiadały wymogom określonym w art. 50 ust. 2 ustawy. Wskazywały: zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierały pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. W odpowiedzi na drugie z wezwań Przedsiębiorca udzielił nieprawdziwej i wprowadzającej w błąd informacji co do sposobu uzgadniania ze spółką Medispol treści ulotek informacyjnych, ich treści oraz co do dysponowania dowodami prowadzenia ustaleń w tym przedmiocie ze spółką Medispol.

Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu uznał za uzasadnione zastosowanie w niniejszej sprawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z tym przepisem, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji. Z przepisu tego jednoznacznie wynika, że do wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary wystarczającą przesłanką jest ustalenie, że przedsiębiorca nie przedstawił żądanych informacji, bądź przedstawił informacje nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd.

Celem kary pieniężnej nałożonej na podstawie ww. przepisu jest zdyscyplinowanie uczestników i ekonomia postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w oparciu o powołany przepis mają charakter represyjny- stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu oraz prewencyjny - zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia. Zagrożenie zaś karami, czyli potencjalna możliwość ich nałożenia, nadaje karom pieniężnym charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji bądź udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji utrudniają lub uniemożliwiają realizację jego ustawowych kompetencji.

Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje Prezes Urzędu.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że za nałożeniem na Przedsiębiorcę kary pieniężnej przemawiają negatywne skutki wynikające z przekazania przez Przedsiębiorcę nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji i tym samym utrudnianie poczynienia Prezesowi istotnych dla sprawy ustaleń. Skutkiem działań Przedsiębiorcy było przy tym uniemożliwienie potwierdzenia poczynionych podczas kontroli Spółki Medispol ustaleń bezpośrednio u Przedsiębiorcy. Przekazane informacje utrudniły tym samym ocenę zakresu odpowiedzialności spółki Medispol za działania związane z zapraszaniem konsumentów na organizowane przez tę spółkę pokazy handlowe.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.k. nie przesądza o wysokości kar nakładanych przez Prezesa Urzędu. Przesłanki wymiaru kar, o których mowa w tym przepisie, zostały określone w art. 111 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy. Przepis ten stanowi, że ustalając wysokość nakładanej kary Prezes Urzędu uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania. Zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy, ustalając wysokość kar pieniężnych Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.

Jak już podkreślono, Przedsiębiorca pismem z dnia 13 czerwca 2019 r. udzielił Prezesowi Urzędu nieprawdziwej i wprowadzającej w błąd informacji co do sposobu uzgadniania ze spółką Medispol treści ulotek informacyjnych, ich treści oraz co do dysponowania dowodami prowadzenia ustaleń w tym przedmiocie ze spółką Medispol. Wskazane informacje miały przy tym istotne znaczenie dla dokonania ustaleń faktycznych w postępowaniu, w którym ich zażądano.

Podkreślenia wymaga, że materiał dowodowy zgromadzony w toku kontroli spółki Medispol uprawdopodobniał, że konsumenci zapraszani na pokazy handlowe organizowane przez tę spółkę mogą być wprowadzani w błąd co do handlowego celu pokazów. Istniało podejrzenie, że konsumenci nie są informowani o handlowym celu organizowanych spotkań przy jednoczesnym informowaniu, że ich przedmiotem są bezpłatne badania o charakterze medycznym. Kluczowym dla sprawy było przy tym jednoznaczne ustalenie treści przekazywanych konsumentom na zlecenie spółki Medispol treści marketingowych, w tym ulotek bezadresowych, a następnie przypisanie odpowiedzialności za rozpowszechnienie tych treści. W tym celu niezbędne było uzyskanie od Przedsiębiorcy wszelkich materiałów marketingowych stosowanych na potrzeby realizacji umowy ze spółką Medispol oraz uzyskanie informacji, czy i w jakim zakresie działania marketingowe, w tym treści komunikatów kierowanych do konsumentów, są ze spółką Medispol uzgadniane. Niewątpliwie, Przedsiębiorca przesyłając ulotkę w praktyce niewykorzystywaną i nieodzwierciedlającą rzeczywiście kierowanych do konsumentów komunikatów handlowych, udzielił Prezesowi Urzędu nieprawdziwej informacji. Informacja ta jednocześnie mogła mieć na celu wprowadzenie Prezesa Urzędu w błąd, zważywszy, że treść ulotki zaprzeczwała powziętym przez Prezesa Urzędu podejrzeniom o kierowaniu do konsumentów zaproszeń na prezentacje spółki Medispol w formie zaproszeń na badania o charakterze medycznym. Można przy tym twierdzić, że opisane zachowanie Przedsiębiorcy miało charakter umyślny i miało na celu utrudnienie postawienia zarzutów poszczególnym przedsiębiorcom za stosowanie nieuczciwych praktyk rynkowych.

Podobnie, o przekazaniu nieprawdziwej i wprowadzającej w błąd informacji można mówić w przypadku twierdzenia Przedsiębiorcy, jakoby treść ulotek była uzgadniana ze spółką Medispol wyłącznie telefonicznie. Zwrócić należy uwagę, że uzyskana w trakcie kontroli spółki Medispol korespondencja mailowa wskazuje, że uzgodnienia w tym zakresie były dokonywane pomiędzy przedsiębiorcami również mailowo. Nie ulega wątpliwości, że tego rodzaju korespondencja może ewentualnie przesądzić o przypisaniu odpowiedzialności za kolportowanie wśród konsumentów wprowadzających w błąd treści marketingowych. Odpowiedzialność ta może być przy tym potencjalnie przypisana zarówno zleceniodawcy (w przypadku kolportowania ulotek o treści wprowadzającej konsumentów w błąd przy pełnej akceptacji ich treści przez zleceniodawcę), jak i zleceniobiorcy (w przypadku kolportowania ulotek autorstwa zleceniobiorcy bez jakiegokolwiek uzgodnienia ich treści ze zleceniodawcą). W konsekwencji, w ocenie Prezesa Urzędu udzielenie nieprawdziwej informacji w zakresie formy prowadzenia uzgodnień co do treści ulotek oraz w konsekwencji nieprzesłanie przez Przedsiębiorcę dowodów w postaci korespondencji mailowej, mogło mieć na celu utrudnienie postawienia poszczególnym przedsiębiorcom zarzutów stosowania nieuczciwej praktyki rynkowej.

Zwrócić należy uwagę, że Przedsiębiorca w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu wobec niego postępowania administracyjnego przyznał, że przekazał Prezesowi Urzędu nieprawdziwe informacje i niestosowany w praktyce wzór ulotki, powołując się na rzekomą omyłkę przy wysyłce korespondencji. Mimo to, Przedsiębiorca do dnia wydania decyzji w niniejszej sprawie nie sprostował nieprawdziwych informacji, w tym nie przestał zgodnie ze skierowanym do niego wezwaniem wzorów wszystkich ulotek informacyjnych stosowanych w 2018 i 2019 r. w celu zapraszania konsumentów na pokazy organizowane przez spółkę Medispol, wraz ze szczegółową informacją o okresie korzystania z poszczególnych wzorów ulotek. W ocenie Prezesa Urzędu, już choćby z tego względu wyjaśnienia Przedsiębiorcy o rzekomej omyłce przy sporządzaniu odpowiedzi na wezwanie

uznać należy za niewiarygodne. Podobnie, za niewiarygodne uznać należy twierdzenia, jakoby wina w przekazaniu wadliwych informacji i materiałów leżała po stronie pracowników Przedsiębiorcy. Zwrócić należy uwagę, że wszelkie pisma kierowane do Prezesa Urzędu Przedsiębiorca podpisywał osobiście. Osobiście potwierdzał również za zgodność z oryginałem wszystkie dostarczane Prezesowi Urzędu dokumenty w tym kwestionowany wzór ulotki (por. k. 120-123 akt adm.).

Mając powyższe na względzie - w ocenie Prezesa Urzędu - działania Przedsiębiorcy miały charakter umyślny i były nakierowane na uniemożliwienie poczynienia potencjalnie obciążających dla Przedsiębiorcy lub jego zleceniodawcy ustaleń w sprawie. Wskazać przy tym należy, że Przedsiębiorca musiał zdawać sobie sprawę z wagi udzielanych Prezesowi Urzędu informacji. Wystarczy wspomnieć, że w przeszłości Przedsiębiorca sam działał na rynku sprzedaży bezpośredniej i jego działania w tym zakresie były przedmiotem postępowania w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów zakończonego prawomocną decyzją z dnia 28 lipca 2015 r., nr RPZ 8/2015, w której Przedsiębiorcy zarzucono stosowanie nieuczciwej praktyki rynkowej i nałożono na niego karę pieniężną w kwocie 4.485 zł.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności sprawy Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 20.000 zł, co stanowi równowartość 4.651,16 euro. Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2018 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,300 zł. Stosownie do art. 5 u.o.k.k., przeliczenie wartości euro oraz innych walut obcych na złote oraz wartości złotego na euro jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu, nałożona na Przedsiębiorcę kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności stwierdzonego naruszenia oraz jego wpływu na przebieg i termin zakończenia postępowania wyjaśniającego w sprawie. Jej wysokość jest na tyle dolegliwa, że stanowi dla Przedsiębiorcy odpowiedni środek represji, a jednocześnie skutecznie zapobiegnie ponownym naruszeniom przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również innych przedsiębiorców.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w pkt I sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 u.o.k.k., karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

II.

Art. 77 ust. 1 u.o.k.k. przewiduje, że jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest zobowiązany ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 ww. ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Należy zauważyć, że ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera wyczerpujących regulacji dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Art. 83 tej ustawy stanowi jednak, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego

(t.j.: Dz.U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm. - dalej: k.p.a.). Stosownie do art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Do kosztów przeprowadzonego postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej zaliczono poniesione koszty doręczenia pism Przedsiębiorcy, w wysokości 25,90 zł.

Ww. koszty należy uiszczyć w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji na podany powyżej rachunek bankowy.

Pouczenie

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 u.o.k.k. w związku z art. 479²⁸ § 2 Kpc - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt II decyzji, na podstawie art. 264 § 2 k.p.a. w zw. z art. 83 i art. 81 ust. 5 u.o.k.k. w związku z 479³² § 1 i § 2 Kpc, Przedsiębiorcy przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 300 ze zm.), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł. Z kolei, zgodnie z art. 32 ust 2 tej ustawy zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie w kwocie 500 zł.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 i ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie fizycznej jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Zgodnie z art. 105 ust. 1 i ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Stosownie do treści art. 117 § 1, § 2, § 3 i § 4 Kpc strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego.

Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Poznaniu
Jarosław Krüger